

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/272/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111230804
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111230804.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi K. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. R., E. X., toho času ÚVTOS Ilava, Mierové námestie 1, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Advokátskej kancelárie Svidník, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom Advokátskej kancelárie, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, v konaní o zaplatenie 495,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a 1/ vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/42/2012-50 z 30. 07. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil 1/ vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 39,30 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 30. 07. 2012 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 495,65 Eur s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil. Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zobral návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol 1/ vedľajší účastník na strane odporcu. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil 1/ vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 39,30 Eur, na presne špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť 1/ vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vyššie špecifikovanú náhradu trov právneho zastúpenia. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Cieľom Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník už sám z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa na nepriznanie trov v zmysle § 150 O. s. p.. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcu. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. V konaní vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania neprináleží vedľajšiemu účastníkovi ani podľa § 137 O. s. p. z dôvodu, že odporcu vedľajší účastník v konaní nezastupuje.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie aj 1/ vedľajší účastník na strane odporcu. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že je dôvodom na krátenie trov vedľajšieho účastníka o dve tretiny s odkazom na § 150 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Za nepochopiteľné a nespravodlivé považoval, že iba vedľajšiemu účastníkovi okresný súd vytýka, že sa vyjadruje rovnako v typovo zhodných veciach a súdu nevedí, že žalobca podáva desaťtisíce jednoduchých žalôb s povrchným obsahom, kde mení len údaje o spotrebiteľovi a číselné parametre. Už len skutočnosť, že navrhovateľ cieľavedome masovo uplatňuje premlčané pohľadávky proti spotrebiteľom, bráni aplikácii § 150 O. s. p. v jeho prospech. Úvahy okresného súdu o neúčelnosti a nutnosti postupu prvého vedľajšieho účastníka sa javia byť o to nepresvedčivejšie a nespravodlivejšie, že okresný súd bez problémov priznal navrhovateľovi uplatnený nárok bez súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok platobným rozkazom, v ktorom mu priznal aj náhradu trov konania, dokonca aj za taký úkon, ktorý nemá oporu v advokátskej tarife (písomné podanie protistrane - pokus o zmier). Navrhol uznesenie prvostupňového súdu zmeniť a priznať 1/ vedľajšiemu účastníkovi celú náhradu trov konania. Ak by mal súd pochybnosti o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, vzhľadom na to, že ide o výklad úniného práva, navrhol prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach formulovaných v odvolaní. Navrhol zmeniť uznesenie okresného súdu a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania. Uplatnil si aj trovy odvolacieho konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka zotrval na názore, z akého dôvodu vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nepatrí. Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie nie je dôvodný. Z prejudiciálneho konania je vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo. Priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi je výlučne v kompetencii vnútroštátneho súdu.

Prvý vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa iba zopakoval, z akého dôvodu vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania a prečo nie je namieste aplikácia ustanovenia § 150 O. s. p..

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa a 1/ vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie

na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zobrať návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol 1/ vedľajší účastník na strane odporcu.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol 1/ vedľajší účastník na strane odporcu, možno konštatovať, že návrh navrhovateľa bol podaný nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť 1/ vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotnému odporcovi žiadne konkrétne trovy prvostupňového konania nevznikli a preto nebol dôvod, aby okresný súd rozhodoval o náhrade trov odporcu.

Okresný súd priznal 1/ vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, ale nie v celej ním uplatnenej výške. Za základe pre výpočet trov právneho zastupovania v odpore proti platobnému rozkazu označil 1/ vedľajší účastník nielen istinu 495,65 Eur, ale aj kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 318,66 Eur od 25. 01. 2007 do 24. 01. 2012. Okresný súd uvedený výpočet trov právneho zastupovania akceptoval. Odmenu za 1 úkon právnej služby z hodnoty sporu 646,93 Eur ustálil v súlade s § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na 41,49 Eur. Odmenu priznal za 2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, odpor vo veci samej a ku každému úkonu pripočítal aj paušálnu náhradu nákladov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 1/100-iny výpočtového základu a odmenu advokáta zvýšil podľa § 18 ods. 3 advokátskej tarify o daň z pridanej hodnoty. Z takto vypočítanej sumy trov právneho zastupovania 117,89 Eur priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu iba 39,30 Eur, t.j. jednu tretinu s odkazom na § 150 ods. 1 O. s. p. z dôvodu, že v obdobných veciach sa jeho podania opakujú a sú právne nenáročné.

Nemožno súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia 1/ vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie 1/ vedľajšieho účastníka (zastúpeného advokátom), v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Z následnosti úkonov navrhovateľa a obsahu podania, ktorým vzal späť návrh na začatie konania je možné dôjsť k jednoznačnému záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že 1/ vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu a vzniesol námietku premlčania. Za takto zisteného skutkového stavu okresný súd správne rozhodol, keď podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. uložil navrhovateľovi, aby 1/ vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu zaplatil náhradu trov konania vzniknutých z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom. Odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. Nebol dôvod na zmenu rozhodnutia ani na základe odvolania vedľajšieho účastníka. Aplikáciu ustanovenia § 150 O. s. p. považuje odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd potvrdzuje, že podania vedľajšieho účastníka sa týkajú skutkovo a právne obdobných vecí, argumentácia v nich je rovnaká. I keď sú niektoré podania rozsiahle, táto rozsiahla argumentácia sa nevzťahuje ku konkrétnej veci, ale všeobecne k právam spotrebiteľa. Zníženie trov právneho zastúpenia za takéto úkony právnej služby podľa § 150 ods. 1 O. s. p. bolo

dôvodné a zodpovedá aj spravodlivej ochrane práv účastníkov v zmysle § 1 O. s. p.. Námiety 1/ vedľajšieho účastníka v odvolaní, že prvostupňový súd v platobnom rozkaze č. k. 9Ro/508/2011-20 z 13. 01. 2012 z rovnakého dôvodu trovy právneho zastupovania navrhovateľovi nekrátil, odvolací súd nemohol brať do úvahy z dôvodu, že v napádanom uznesení, ktorého správnosť odvolací súd preskúmava, okresný súd odvolateľom vytýkaným spôsobom už nerozhodol a predmetom odvolacieho konania nie je rozhodnutie okresného súdu platobným rozkazom.

Navrhovateľ v odvolaní kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu 1/ vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov právneho zastúpenia (základ pre výpočet tarifnej odmeny). Odvolací súd, ktorý je podľa § 212 ods. 1 O. s. p. rozsahom aj dôvodmi odvolania viazaný s otázkou, či pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal okresný súd zo správneho základu, nezaoberal.

Navrhovateľ i 1/ vedľajší účastník si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Za základ pre výpočet tarifnej odmeny advokáta v odvolacom konaní označil prvý vedľajší účastník už len istinu 495,65 Eur. V odvolacom konaní neuspel ani navrhovateľ ani 1/ vedľajší účastník na strane odporcu. Odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Odvolací súd z týchto dôvodov žiadnemu z účastníkov trovy odvolacieho konania podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O. s. p. nepriznal.

Návrh na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie predložil vedľajší účastník len pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s jeho názorom, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je Združenie na ochranu spotrebiteľa patrí náhrada trov konania, ak v súdnom spore háji záujmy spotrebiteľa. Odvolací súd tým, že potvrdil uznesenie okresného súdu o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastupovania vyjadril svoj názor, že sa s argumentáciou vedľajšieho účastníka o jeho práve na náhradu trov konania z titulu trov právneho zastupovania stotožňuje, z tohto dôvodu odvolací súd o tomto návrhu výrokom rozhodnutia nerozhodoval. Otázka výšky trov konania bola riešená prvostupňovým aj odvolacím súdom výlučne podľa vnútroštátneho práva. Pre aplikáciu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania nebolo potrebné vykladať právo Európskej únie, preto ani dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ a predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie neexistuje.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.